

Z KULTURĄ ZA PAN BRAT

1. Słuchanie utworu „Legenda o Smoku Wawelskim”

link https://www.youtube.com/watch?v=7Q_ejE0QTtg

Po wysłuchaniu utworu rodzic zadaje dziecku/dzieciom pytania :

- *Jaki straszliwy potwór mieszkał dawno temu w Krakowie?*
- *Co stawalo się z rycerzami, których król wysyłał do walki z potworem?*
- *W jaki sposób Skuba zgładził potwora?*
- *Czy szewczyk pokonałby smoka, gdyby nie wierzył w siebie i swój plan? Dlaczego?*

2. Zabawa ruchowa” Smok do pieczary”

Gdy Rodzic stuka łyżką w kubeczek/miskę, dziecko -smok porusza się na czworakach po pokoju. Na hasło „smok do pieczary” dziecko wchodzi ostrożnie np. pod łóżko, kocyk, kołderkę lub inne dostępne w mieszkaniu miejsce by się schować.

3. W kinie i w teatrze – aktywność językowa

- Prezentujemy dzieciom **zdjęcia sali kinowej i teatralnej** (zamieszczone poniżej lub inne wyszukane w internecie). Dziecko opisuje, co widzi na zdjęciach oraz co kojarzy mu się z tymi miejscami: kino, teatr, ekran, widownia, okulary, scena, fotele, aktorzy, kurtyna, spektakl, przedstawienie, bilet, kostiumy, maski, itp. Prosimy równocześnie, aby dziecko podzieliło na sylaby podawane słowa.
- **Jakie mogą być rodzaje teatru?**
 - Teatr tradycyjny – grają w nim aktorzy, mogą być ubrani w różne stroje, czasami dziwne i śmieszne.
 - Teatr lalek – w nim grają różne lalki (marionetka, kukielka, pacynka – aktorzy udzielają im swojego głosu i najczęściej są schowani).
 - Teatr cieni – głównym aktorem jest w nim cień, który tworzy schowany za zasłoną aktor.
 - Teatr tańca (np. balet) – tu aktorami są tancerze, którzy podczas przedstawienia nie mówią ani słowa, a swoje historie opowiadają tańcem.
 - Opera – tu aktorami są śpiewacy.
- **Teatralne i kinowe savoir-vivre:** rozmawiamy z dzieckiem na temat odpowiedniego zachowania w tych miejscach. Pytania pomocnicze: *Kto może przyjść do kina i do teatru? Co trzeba mieć żeby wejść na spektakl lub bajkę? Czy można usiąść na dowolnym miejscu? Jak trzeba się zachować w kinie i w teatrze? Czy można hałasować, biegać, głośno rozmawiać podczas przedstawienia lub filmu? Jak nagrodzić aktorów za ich występ?*
- **Jakie emocje towarzyszą widzom?** Dziecko próbuje nazwać, co można czuć podczas oglądania filmów, bajek, spektakli. Zachęcamy, aby wyraziło to mimiką.
- **Podsumowaniem wiedzy o teatrze** może być prezentacja multimedialna „Teatr - rodzaje teatru, lalki teatralne” dostępna na YouTube pod podanym linkiem:
https://www.youtube.com/watch?v=EzCWzeIYJZY&ab_channel=PozytywnieNakr%C4%99conaMama
- Aktualnie ograniczony jest dostęp do udziału w spektaklach i widowiskach teatralnych, ale zachęcamy do oglądania nagrań przedstawień teatralnych dostępnych na YouTube, np.:
„Calineczka”
https://www.youtube.com/watch?v=r_2VJKlCnNw&ab_channel=TV%C5%81A%C5%83CUT
„Baśń o Smoku Wawelskim”
https://www.youtube.com/watch?v=-hjgkHeMOGk&ab_channel=Jutubik

4. Zabawa ruchowa „Kurtyna do góry, kurtyna w dół”

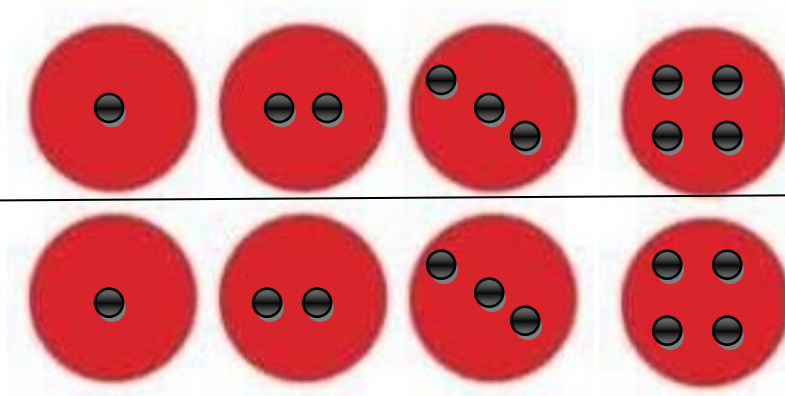
Dziecko maszeruje po pokoju w rytmie wystukiwanym przez Rodzica, trzymając za rogi chustę w kształcie prostokąta lub kwadratu. Gdy stukanie cichnie, Rodzic podaje hasło: Kurtyna w dół! – dziecko chwyta chustę za dwa rogi, wyciąga do góry ręce, staje na palcach i powoli kuca, naśladując chustą opuszczanie kurtyny. Gdy stukanie cichnie i Rodzic podaje hasło: Kurtyna w górę! – dziecko kuca i chwyta chustę za dwa rogi, po czym powoli wstaje, wyciąga ręce do góry i staje na palcach, naśladując chustą podnoszenie kurtyny.

5. Zabawa matematyczna „Który fotel w teatrze?”

Potrzebne materiały:

- kolorowe nakrętki po 8 w jednym kolorze (np. 8 niebieskich, 8 czerwonych, 8 żółtych)
- flamaster
- worek

Nakrętki dzielimy na dwie części po równo, tak aby w każdej było po 4 każdego koloru. Następnie w każdej części numerujemy nakrętki kolorami rysując odpowiednią ilość kropek (od 1 do 4) – tak jak na rysunku poniżej.

Wyznaczamy miejsce w pokoju, które będzie pełniło funkcję sceny teatralnej. Następnie wraz z dzieckiem tworzymy z jednej części nakrętek oznaczenia foteli dla widowni rozkładając je odpowiednio na podłodze – rzędy oznaczone kolorami, a miejsca nakrętkami z odpowiednią ilością kropek. Drugą część tak samo oznaczonych nakrętek wrzucamy do worka. Dziecko losuje kolejno po jednej nakrętce, następnie określa kolor, przelicza kropki i odszukuje oznaczone miejsce.

6. „Grzeczne słówka” – zabawa muzyczna

Przypominamy znaną już dzieciom piosenkę „Grzeczne słówka”. Rozmawiamy na temat sytuacji w jakich używamy grzecznych słówek.

https://www.youtube.com/watch?v=mDISXlhon3Q&ab_channel=BabyPlay

7. „Grozik” – zabawa muzyczno-ruchowa

Zabawa taneczna ze śpiewem do piosenki tradycyjnej. Rozpoczynamy od nauki piosenki. Zachęcam dziecko, by naśladowało śpiew operowy. Pomocne może być nagranie pokazowe Zespołu Pieśni i Tańca Śląsk „Zatańcz z nami - Grozik” dostępne na YouTube:

https://www.youtube.com/watch?v=jKl744MxAJM&ab_channel=Zesp%C3%B3%C5%82Pie%C5%9BniiTa%C5%84ca%C5%9A%C4%85sk

Grozik (śl. i muz. Tradycyjne)

Poszło dziewczę po ziele,
po ziele, po ziele,
nazbierało niewiele, niewiele, hej! ,
Przyszedł do niej braciszek,
połamał jej koszyczek!
Oj, ty, ty! Oj, ty, ty! .
Za koszyczek zapłać mi!
Oj, ty, ty! Oj, ty, ty!
Za koszyczek zapłać mi!

*Dziecko porusza się po obwodzie koła – cwał boczny.
Zmienia kierunek ruchu i dalej porusza się po obwodzie koła
na słowo „hej” – dziecko zatrzymuje się.
Tupie w miejscu
Klaszcze w dłonie
Grozi palcem, na przemian prawej i lewej ręki
Obrót dookoła własnej osi
Jw.
Jw.*

8. Propozycje prac plastycznych:

• „Smok zjejący ogniem”

Propozycja wykonanie zabawki, która znakomicie nadaje się do ćwiczeń oddechowych. Ilość i długość pasków papieru należy dostosować do możliwości oddechowych dziecka.

Materiały i przybory: rolka po papierze toaletowym, zielona farba, pędzel, podkładka, pompony dekoracyjne/kulki zrobione z bibuły: 2 mniejsze i 2 większe, 2 ruchome oczka/ czarny flamaster, czerwona i żółta bibuła, klej.

- „Kukielkowy aktor”

Wykonanie domowej kukielki do teatrzyku lalek. Dziecko ozdabia łyżkę w dowolny sposób, doklejając oczy, rysując buzię mazakami. Z bibuły lub włóczki można zrobić włosy. Wykonane kukielki posłużą dziecku do spontanicznych zabaw w teatr.

Materiały i przybory: drewniana łyżka lub długie szpatułki, oczy – naklejki, mazaki, bibuła, włóczka, skrawki materiałów, klej, nożyczki.

Dziecko może także wykonać zadania z książki:

Karty pracy nr 2 - oznaczone na brzegu kartki nazwą tygodnia: *Z kulturą za pan brat.*

WIARA W SIEBIE

w ramach wychowania do wartości

Wiara w siebie jest przekonaniem o własnej sprawczości. To świadomość danej osoby, że jest w stanie wykonać różne czynności, osiągnąć zamierzone cele, odnaleźć się w różnych sytuacjach. Jej elementem jest wysokie poczucie własnej wartości.

Dzieci zwykle mają naturalną tendencję do wiary we własne możliwości. Może nawet czasem się wydawać, że jest ona przesadna, dlatego warto wesprzeć je, by potrafiły zachować równowagę. Tak, by w przyszłości ich wiara w siebie nie wykluczała świadomości ich mocnych i słabych stron, ale była z nią spójna.

Można wesprzeć maluchy w budowaniu wiary w siebie poprzez:

- zachęcanie do podejmowania wysiłków, próbowania swoich sił w różnych typach zadań i chwalenie podejmowania prób;
- pokazywanie mocnych i słabych stron z zaznaczeniem, że słabości mogą zostać zniwelowane przez mocne strony oraz że wielu rzeczy można się nauczyć;
- częste proponowanie zadań, w których dzieci mogą odnieść sukces, jeśli włożą w nie trochę wysiłku;
- opowiadanie bajek, w których bohaterowie, dzięki wierze w siebie i niepoddawaniu się mimo przeciwności, osiągnęli zamierzony cel.

Zabawa ruchowa kształtująca wiarę we własne siły:

Przygotowujemy dzieciom tor przeszkód z zadaniami o różnym stopniu trudności. Można wykorzystać poduszki, krzesła, stoliki lub wykonać zabawę na dworze, na podwórku lub podczas spaceru. Zachęcamy dziecko do udziału i podejmowania prób pokonania wszystkich przeszkód. Mówimy, że nie należy się bać, że coś się nie uda, ale uwierzyć w siebie. Podczas zabawy zachęcamy dzieci do aktywności, szczególnie przy zadaniach sprawiających większe trudności. Omawia zabawę: tłumaczymy dzieciom, że jeśli ktoś nie wierzył w siebie i nie próbował pokonać jakiejś przeszkody, to niczego się nie nauczył. Jeśli natomiast ktoś próbował, ale mu się nie udało, to znaczy, że tak łatwo się nie poddał i nauczył się czegoś nowego (ćwiczył wytrwałość), a jeżeli dalej będzie próbował i nie będzie się poddawał, pewnego dnia na pewno mu się to uda.